

Maade, som efter vor og, som jeg haaber, ogsaa efter dette eller et senere Ministeriums Overbeviisning er den bedste og gavnlige for Landet.

Marineministeren: Det er netop, fordi Ministeriet antager det for bedst og gavnligt, at man forbeholder sig fuld Frihed, og det er dette, jeg har udtalt som Regjeringens Anskuelse. De Betragtninger, jeg har knyttet dertil, ere udgaaede fra mig personligt, og det er ikke som Regjeringsorgan, at jeg har anstillet disse. Jeg nævnte udtrykkeligt, at det tildeels var som Spøfficeer, at jeg knyttede disse Betragtninger til min Udtalelse.

Løyen: Der synes ikke at være Tilbøielighed hos det ærede Thing til at begive sig ud paa Søen idag. Jeg tilstaaer, at det er lidt uheldigt, at kun vi, som fortrinvis og specielt ere interesserede i denne Branche, komme til at føre Ordet i denne Sag. Jeg kan imidlertid fra mit Standpunkt ikke ret vel lade Sagen gaae til 2den Behandling, inden jeg har havt Leilighed til at udtale mig om enkelte Ting, der vedrøre det Foreliggende. Idet jeg nu skal gjøre dette, maa jeg bede de ærede Herrer være overbeviste om, at, ihvor nær jeg end staaer den Sag, som her er under Behandling, staaer jeg dog ikke saaledes inde i den, at mit Blik paa nogen Maade skulde være omtaaget, eller at jeg, som man siger, ikke skulde kunne see Skoven for lutter Træer; jeg har idetmindste bekræbt mig for — at det er lykkedes mig, er Noget, jeg kun kan haabe, — at see dette Spørgsmaal fra et mere objectivt Standpunkt, mere udefra, end man maaskee efter min særlige Stilling vil troe. Jeg har villet forudsikke disse Bemærkninger, fordi man, paa Grund af hvad jeg senere vil yttre, maaskee let kunde komme til at troe, at jeg er af dem, der stille sig op paa et Stormagts-Standpunkt, af dem, der ville have en rigtig stor, søgaaende Flaade, et truende Vaaben mod en eventuel Modstander. Dette er ingenlunde Tilfældet. Jeg troer, at, hvad der baader os bedst, er at indtage en beskedent Stilling, men paa den anden Side maae vi dog ikke gaae og forlede os selv, og det er min Mening, at naar der er Tale

om, paa hvilken Maade vi skulle værges os, maa vort Blik navnlig være henvendt paa Søen; hvad der end kan siges derimod, har dette dog i den sidste Krig vist sig at være det Retteste. Ved en søgaaende Flaade vil jeg ikke have forstaaet en Flaade, der kan seile over Verdenshavet, en samlet Flaade, der er god til Angreb og kan vise sig paa fjerne Steder for at indgyde Respect for den lille Nation herhjemme i Europa; ved en søgaaende Flaade, eller, som den høitærede Minister kaldte det, en Escadre, forstaaer jeg kun en Samling af Krigsskibe, som kunne virke i de os nærmest omgivende Farvande, og jeg skal tillade mig noget nærmere at berøre, hvorledes jeg opfatter vort Forsvar fra Søiden, gaaende ud fra dette Synspunkt. Jeg skal strax sige, at det Stilleord, som er kommet ind, disse Monitorer og med Tilføielse: Monitorer med Haandkraft ere Noget, som i de større Træk ikke egner sig for os. Vi maae see hen til to Ting. Det Første er, at Monitorerne ere byggede for et specielt Tilfælde og for et specielt Farvand; de ere fremkomne i Amerika under den amerikanske Krig, og de ere fremstaaede, ikke som Forsvarsvaaben, men som Angrebsvaaben, idet det var Nordstaterne, som anskaffede og byggede dem, som den høitærede Minister meget rigtigt bemærkede, navnlig til Angreb paa Fæstninger.

Rettelser.

I Grilskens Foredrag.

Sp. 3707, Linie 12 f. n.: „71 pGt.“ læs: „61 pGt.“

I Sylv. Jørgensens Foredrag.

Sp. 3711, Linie 1 f. o.: „4 og 5 pGt.“ læs: „4 og 5 Rd.“
 — — — 8 —: „3 pGt.“ læs: „3 Rd.“
 — 3713 — 18 —: „meget“ læs: „noget“

I B. Christensens Foredrag.

Sp. 3750, Linie 25 f. o.: „Fæstholdelsen af“ læs: „Forskrifter i“
 — 3751, Linie 3 f. o.: „Ja, havde jeg sagt“ læs: „Ja, havde jeg f. Gr. sagt“